

at vi gennem den eneste kompetente Autoritet fik slaaet fast, hvad Lovens Mening er, og hvad den ikke er. Den ærede Minister vil jo erindre, at det er ikke det eneste Tilfælde, hvor man saaledes har ladet en Sag gaa foran, der har haft stor Betydning netop med Hensyn til, hvorledes et Lovbud skulde forstaas. Det have vi jo haft paa andre Omraader i den nyere Tid, som jeg ikke behøver at erindre den meget ærede Minister om, og naar jeg siger et Sted i Sulland, saa veed den ærede Minister nok, hvad jeg siger til; men der var ligeledes en ganske enkelt Sag, som gik foran, og som var rettet paa at fremkalde den bekjendte Høiesteretsdom af 29de April 1880, der statuere, hvad man ikke havde vidst i 200 Aar, at Bestemmelsen om Maastørrelsen ved Fiskeriet i Simfjorden var gjældende ogsaa for de øvrige Søterritorier udenfor Simfjorden. Det kan være meget godt, og man kan jo særdeles paaføje det — det gjør jeg ogsaa — at den ærede Minister, da der nu engang er noget Forkert ved denne Bekjendtgørelse af 9de Februar, har gjort den om og gjort det med de Midler, der staa til hans Raadighed. Men det forekommer mig, at det vilde være raaagtigt, at vi fik fuld Klarhed for, hvorledes Loven skal forstaas, ved at lade en Sag gaa foran gennem alle Instanser, hvor den kunde afgjøres. Det er nemlig ikke saa ganske ligegyldigt her for Fiskerne, om de staa saaledes, at de ere henviste til Ministeriets Raade, eller om de have en fisker og fuld Ret at staa paa. Med Hensyn til det Spørgsmaal, der ogsaa kommer i Betragtning, at det der laases, skal være et Sted, hvor Fiskeengelen udklækkes, skal jeg ikke komme tilbage til den Diskussion, som forleden Dag fandt Sted derom, men jeg maa virkelig hævde, at nebe i Sydsjælland skal det ikke være saa ganske let at paavise nogen Fjord, Vig, eller Landtange, hvor Fiskeenglen særligt udklækkes. Man saae af Professor Lütkens Afhandling, som jeg flere Gange har omtalt, at han veed ikke om Gjedden og Aborren lægge deres Rogt der i Saltvandet, og det skulde være de eneste, thi Sild og Hornfisk komme der ikke, det er dem der lægge deres Æg paa Bunden, og Torst kommer kun leilighedsvis og yngre ikke det, og Rødspætter slet ikke; Skrubben en Gang imellem leilighedsvis, men yngre ikke der, saa jeg tror ikke, der kan være Tale om andre end netop Skallen, der er en Fisk, om hvilken der ikke findes særlige Fredningsbestemmelser, og som ikke har synderlig Værdi, og som navnlig ikke har nogen Værdi, som staaer i Forhold til, at man

skulde forhindre andet Fiskeri for at frede den.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg forglemt for, da jeg havde Ordet, at udtale mig om et Underændringsforslag af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) under Nr. 2 udenfor Udvælgets Liste, der gaar ud paa at foreslaa 200 Kr. til Fisker Steensen forhøjet til 500 Kr. Det er meget net af det ærede Medlem at udvikle en saa høi Medlidenhedsfølelse for den vedkommende Fisker, som vi Allesammen sætte Pris paa og satte. Der blev henvist et Andragende til mig i saa betimelig Tid, at det kunde tages i Betragtning ved Finansloven, jeg gjorde saa Sagen til Gienstand for Undersøgelse, og det ærede Medlem vil i Bilagene finde, at denne Undersøgelse har fundet Sted, og finde gjort Rede for — i en meget velvillig Besømmelse, tør jeg sige — de Forhold, under hvilke vedkommende Fisker er stillet. Han er 55 Aar, Enkemand, har 3 voksne Børn, altsaa ingen Børn, der trænge til Forsørgelse. Han er ganske vist ved nogen Gigt forhindret i at søge Erhverv som Fisker, men han er ret velhavende, eler et Hus, hvortil der holdes en Hest og to Køer — det er ikke altid saa ganske lille en Eiendom — og som han driver ved Hjælp af sine Børn. Alt dette synes at maatte tages i Betragtning. Naar man nu vil give denne Mand en Understøttelse, som han vel at mærke for Tiden slet ikke behøver, forekommer det mig, at Administrationen maa have den Pligt at se hen til, hvorledes man vilde stille sig lige overfor en velkjent Bestillingsmand, der har været ved Redningsvæsenet hele sit Liv. Det forekommer mig en ikke upassende Maalestok. Vil man ikke erkende, at Administrationen har Ret til at anlægge denne Maalestok, isvrigt med al Velvillie for Manden, forekommer det mig, at man kommer ind paa Noget, hvis Konsekventer Ingen kan overse. Naar jeg har stillet det Forslag, som jeg har stillet, er det med særligt Hensyn til de mangfoldige Understøttelser, som Thinget har bevilget Regjeringen i mange Forhold, hvor Vedkommende har været mange, mange Gange saa trængende og maasse ogsaa ligesaa værdige, og jeg fastholder, hvad jeg tidligere har tilladt mig at udtale om den samme Person, at jeg tror, at der findes en stor Mængde Mennesker omkring paa vore Rhyter, som i ligesaa høi Grad ere værdige til Understøttelse, men som man ikke har opdaget. Jeg vil meget tilraade, at man ogsaa lader Administra-